

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
ว่าด้วยการสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

พ.ศ. ๒๕๕๐

.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับ มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่งและมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และประกาศ ก.พ.อ เรื่อง มาตรฐานการสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๐ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครจึงมีมติออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ว่าด้วยการสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนที่ ก.พ.อ. กำหนด

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า อธิการบดีหรือตำแหน่งอื่นตามที่กำหนดไว้ใน

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร และให้หมายความรวมถึงบุคลากรประเภทอื่นทุกประเภทโดยอนุโลม

ข้อ ๔ ในระหว่างการสอบสวนทางวินัย จะนำเหตุแห่งการถูกสอบสวนมาเป็นข้ออ้างในการดำเนินการใดให้กระทบต่อสิทธิของผู้ถูกสอบสวนไม่ได้ เว้นแต่อธิการบดีจะสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบสวน

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และผลแห่งการสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับนี้

ข้อ ๕ การสั่งให้ข้าราชการพักหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนต้องสั่งตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบสวนซึ่งต้องระบุเหตุผลในการสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนด้วยการจะสั่งให้ผู้นั้นพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนก็ต่อเมื่อมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) ถูกตั้งกรรมการสอบสวนหรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา ในเรื่องเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือเกี่ยวกับความประพฤติหรือพฤติการณ์อันไม่น่าไว้วางใจ และอธิการบดีหรือผู้บังคับบัญชาพิจารณาแล้วเห็นว่าถ้าให้ผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ราชการอาจเกิดความเสียหายแก่ราชการ

(๒) มีพฤติการณ์ที่แสดงว่าถ้าคงอยู่ในหน้าที่ราชการจะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณา

(๓) อยู่ในระหว่างถูกควบคุมหรือขังโดยเป็นผู้ถูกจับในคดีอาญาหรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษาและได้ถูกควบคุม ขัง หรือต้องจำคุกเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวันแล้ว

(๔) ถูกตั้งกรรมการสอบสวนและต่อมามีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น หรือผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวนภายหลังที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น และอธิการบดีหรือผู้บังคับบัญชาพิจารณาเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้นได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่า การกระทำความผิดอาญาของผู้นั้นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๖ การสั่งพักราชการให้สั่งพักได้ตลอดเวลาที่มีการสอบสวนพิจารณา เว้นแต่กรณีที่ผู้ถูกสั่งพักราชการผู้ใดได้ร้องทุกข์ตามมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และผู้มีอำนาจพิจารณาคำร้องทุกข์เห็นว่าสมควรสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนการสอบสวนพิจารณาเสร็จสิ้น เนื่องจากพฤติการณ์ของผู้ถูกสั่งพักราชการไม่เป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณาต่อไปหรือเนื่องจากการสอบสวนทางวินัยไม่สามารถดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่เหมาะสม ซึ่งควรไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันพักราชการ ผู้มีอำนาจสั่งพักราชการอาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนการสอบสวนพิจารณาเสร็จสิ้นได้

ข้อ ๗ ในกรณีที่ข้าราชการผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนหลายสำนวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหลายคดี เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษหรือผู้ที่ถูกฟ้องนั้นพนักงานอัยการรับเป็นทนายแก้ต่างให้ ถ้าจะสั่งพักราชการให้สั่งพักทุกสำนวนและทุกคดี

ในกรณีที่ได้สั่งพักราชการในสำนวนหรือคดีใดไว้แล้ว ภายหลังปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการนั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนในสำนวนอื่น หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาในคดีอื่นเพิ่มขึ้นอีก เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือผู้ที่ถูกฟ้องนั้นพนักงานอัยการรับเป็นทนายแก้ต่างให้ก็ให้สั่งพักราชการในสำนวนหรือคดีอื่นที่เพิ่มขึ้นนั้นด้วย

ข้อ ๘ การสั่งพักราชการ ห้ามมิให้สั่งพักย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่

(๑) ผู้ซึ่งจะถูกสั่งพักราชการอยู่ในระหว่างถูกควบคุมหรือขังโดยเป็นผู้ถูกจับในคดีอาญาหรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษา การสั่งพักราชการในเรื่องนั้น ให้สั่งพักย้อนหลังไปถึงวันที่ถูกควบคุม ขัง หรือต้องจำคุก

(๒) ในกรณีที่ได้มีการสั่งพักราชการไว้แล้วถ้าจะต้องสั่งใหม่เพราะคำสั่งเดิมไม่ชอบหรือไม่ถูกต้อง ให้สั่งพักตั้งแต่วันที่พักราชการตามคำสั่งเดิม หรือตามวันที่ควรต้องพักราชการในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

ข้อ ๙ คำสั่งพักราชการต้องระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกสั่งพัก ตลอดจนกรณีและเหตุที่สั่งให้พักราชการ

เมื่อได้มีคำสั่งให้ข้าราชการผู้ใดพักราชการแล้ว ให้แจ้งคำสั่งให้ผู้นั้นทราบพร้อมทั้งส่งสำเนาคำสั่งให้ด้วยโดยพลัน ในกรณีที่ไมอาจแจ้งให้ผู้นั้นทราบได้ หรือผู้นั้นไม่ยอมรับทราบคำสั่ง ให้ปิดสำเนาคำสั่งไว้ ณ ที่ทำการที่ผู้นั้นรับราชการอยู่และมีหนังสือแจ้งพร้อมกับส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปให้ผู้นั้น ณ ที่อยู่ของผู้นั้นซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสิบวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการดังกล่าวให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบคำสั่งพักราชการแล้ว

ข้อ ๑๐ เมื่อข้าราชการผู้ใดมีเหตุที่อาจถูกสั่งพักราชการตามข้อ ๗ และอธิการบดีพิจารณาเห็นว่า การสอบสวนพิจารณา หรือการพิจารณาคดีที่เป็นเหตุที่อาจถูกสั่งพักราชการนั้น จะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว อธิการบดีจะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนก็ได้

ให้นำข้อ ๖ ข้อ ๗ และข้อ ๘ มาใช้บังคับแก่การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนโดยอนุโลม

ข้อ ๑๑ เมื่อได้สั่งให้ข้าราชการผู้ใดพักราชการไว้แล้ว อธิการบดีจะพิจารณาตามข้อ ๑๐ และสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนอีกชั้นหนึ่งก็ได้

ข้อ ๑๒ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน จะสั่งให้ออกตั้งแต่วันที่ใด ให้นำข้อ ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่สำหรับการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนในกรณีตามข้อ ๑๑ ให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันที่พักราชการเป็นต้นไป

ข้อ ๑๓ การสั่งให้ข้าราชการตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๑๐ ขึ้นไป หรือศาสตราจารย์ ออกจากราชการไว้ก่อน ให้ดำเนินการนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงมีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่งนับแต่วันออกจากราชการไว้ก่อน

ข้อ ๑๔ เมื่อได้สั่งให้ข้าราชการผู้ใดพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณา ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาเป็นประการใดแล้วให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้อธิการบดีสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี

(๒) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการนั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการ ก็ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งอื่นในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ทั้งนี้ สำหรับการสั่งให้ผู้ถูกสั่งพักราชการกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการใน

ตำแหน่งอื่นในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ซึ่งเป็นตำแหน่งตั้งแต่ว่าระดับ ๑๐ ขึ้นไปหรือศาสตราจารย์ ให้ดำเนินการนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง แล้วให้อธิการบดีส่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด

(๓) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการ ก็ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งอื่นในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ทั้งนี้ สำหรับการสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งอื่นในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ซึ่งเป็นตำแหน่งตั้งแต่ว่าระดับ ๑๐ ขึ้นไป หรือศาสตราจารย์ ให้ดำเนินการนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง แล้วให้อธิการบดีส่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือนตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด

(๔) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการนั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงและไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการได้เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์แล้วแต่กรณีและได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการแล้ว การลงโทษให้ตกเป็นพับไป

(๕) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่นแต่ไม่อาจสั่งให้กลับเข้ารับราชการได้เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์แล้วแต่กรณีและสิ้นปีงบประมาณที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์แล้วแต่กรณีนั้นแล้ว การลงโทษให้ตกเป็นพับไป

(๖) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง แต่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้อธิการบดีสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามเหตุนั้นโดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ

(๗) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นมิได้กระทำความผิดวินัย และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการ ก็ให้สั่งยุติเรื่องและให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการตาม (๒) หรือ (๓) แล้วแต่กรณี

(๘) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการนั้นมิได้กระทำความผิดวินัยและไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการได้เนื่องจากมีอายุครบ หกสิบปีบริบูรณ์หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์แล้วแต่กรณีและได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการแล้ว ก็ให้สั่งยุติเรื่อง

(๙) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้นมิได้กระทำความผิดวินัย และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการได้ เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์แล้วแต่กรณีและ

สิ้นปีงบประมาณที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์แล้วแต่กรณีนั้นแล้ว ก็ให้สั่ง ยุติเรื่อง และมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อให้ผู้นั้นเป็นผู้พ้นจากราชการตาม กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

(๑๐) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นมิได้กระทำผิดวินัย แต่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้สั่งให้ออกจากราชการตามเหตุนั้น โดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ

ข้อ ๑๕ การออกคำสั่งพักราชการ คำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน หรือคำสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ ให้มีสาระสำคัญตามแบบตัวอย่างที่ ๑ ตัวอย่างที่ ๒ ตัวอย่างที่ ๓ และตัวอย่างที่ ๔ ท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๖ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ คำสั่งหรือข้อปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้

ในกรณีมีปัญหาในการวินิจฉัยหรือการตีความเพื่อปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐

พลอากาศเอก

(วีระ กิจจาทร)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

- ตัวอย่าง -

คำสั่ง ....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง)...
ที่ ...../.....(เลขที่พุทธศักราชที่ออกคำสั่ง)
เรื่อง ให้ข้าราชการพักราชการ

ด้วย.....(ชื่อผู้ถูกสั่งพักราชการ).....ข้าราชการพลเรือนใน
สถาบันอุดมศึกษา ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....
ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ.....ขั้น.....บาท
มีกรณี.....(ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน
หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำผิดอาญา).....
ในเรื่อง.....
.....
และมีเหตุให้พักราชการตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครว่าด้วยการสั่งพักราชการหรือ
สั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ. .... ข้อ..... คือ .....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
ว่าด้วยการสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ. .... ข้อ..... จึงให้
.....(ระบุชื่อผู้ถูกสั่งพักราชการ).....พักราชการเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณา

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....พ.ศ. ....เป็นต้นไป
สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....
.....(ลายมือชื่อ)..... ผู้สั่ง
(.....)
.....ตำแหน่ง.....

- ตัวอย่าง -

คำสั่ง ....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง)...
ที่ ...../.....(เลขที่พุทธศักราชที่ออกคำสั่ง)
เรื่อง ให้ข้าราชการออกจากราชการไว้ก่อน

ด้วย.....(ชื่อผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน)..... ข้าราชการพลเรือน
ในสถาบันอุดมศึกษา ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....
ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ.....ชั้น.....บาท
มีกรณี.....(ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน
หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำผิดอาญา).....
ในเรื่อง.....
.....
และมีเหตุให้พักราชการตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครว่าด้วยการสั่งพักราชการหรือ
สั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ. .... ข้อ..... คือ .....
.....
และได้พิจารณาแล้วเห็นว่าการสอบสวนพิจารณาหรือการพิจารณาคดีที่เป็นเหตุให้สั่งพักราชการ
นั้นจะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
ว่าด้วยการสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ. .... ข้อ..... จึงให้
.....(ระบุชื่อผู้ถูกสั่งพักราชการ).....พักราชการเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณา

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....พ.ศ. ....เป็นต้นไป
สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

.....(ลายมือชื่อ)..... ผู้สั่ง
(.....)
.....ตำแหน่ง.....

- หมายเหตุ
๑. การระบุชื่อและตำแหน่งตามตัวอย่างที่ ๑ และตัวอย่างที่ ๒ ของผู้ถูกสั่งให้ระบุชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่ง ในการบริหารงานและตำแหน่งในสายงาน
  ๒. การระบุเรื่องที่ถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา ถ้ามีหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง
  ๓. การระบุเหตุตามตัวอย่างที่ ๑ และตัวอย่างที่ ๒ ถ้ามีหลายเหตุให้ระบุทุกเหตุ

ตัวอย่างที่ ๓

- ตัวอย่าง -

(ให้กลับโดยไม่มีคามผิด)

คำสั่ง ....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง)...

ที่ ...../.....(เลขที่พุทธศักราชที่ออกคำสั่ง)

เรื่อง ให้ข้าราชการ(กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ)

ตามคำสั่ง.....ที่...../.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .... สั่งให้.....(ชื่อผู้ถูกสั่งพักราชการ
หรือผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน).....ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....

ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ.....ชั้น.....บาท
พักราชการหรือออกจากราชการไว้ก่อนตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไปนั้น

บัดนี้ ผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่า.....(ชื่อผู้ถูกสั่งพัก
ราชการหรือผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน).....มิได้กระทำความผิดวินัยและไม่มีกรณี
ที่จะต้องออกจากราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
ว่าด้วยการสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ. .... ข้อ..... จึงให้
.....(ชื่อผู้ถูกสั่งพักราชการหรือผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน).....
กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ(หรือกลับเข้ารับราชการ) ในตำแหน่ง.....
ระดับ..... สังกัด..... ตำแหน่งเลขที่.....
โดยให้ได้รับเงินเดือนในอันดับ.....ชั้น.....บาท

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....พ.ศ. ....เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

.....(ลายมือชื่อ)..... ผู้สั่ง

(.....)

.....ตำแหน่ง.....

- หมายเหตุ
๑. การระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกสั่งให้ระบุชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่ง ในการบริหารงานและตำแหน่งในสายงาน
  ๒. ข้อความใดที่มีได้ใช้ให้ตัดออก

ตัวอย่างที่ ๔

- ตัวอย่าง -

(ให้กลับโดยมีความผิด)

คำสั่ง ....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง)...
ที่ ...../.....(เลขที่พุทธศักราชที่ออกคำสั่ง)
เรื่อง ให้ข้าราชการ(กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ)

ตามคำสั่ง.....ที่...../.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .... สั่งให้.....(ชื่อผู้ถูกสั่งพักราชการ
หรือผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน).....ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....
ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ.....ชั้น.....บาท
พักราชการหรือออกจากราชการไว้ก่อนตั้งแต่.....เป็นต้นไปนั้น

บัดนี้ ผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่า.....(ชื่อผู้ถูกสั่งพัก
ราชการหรือผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน).....มิได้กระทำความผิดวินัยและไม่มีกรณี
ที่จะต้องออกจากราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
ว่าด้วยการสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ. .... ข้อ..... จึงให้
.....(ชื่อผู้ถูกสั่งพักราชการหรือผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน).....
กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ(หรือกลับเข้ารับราชการ) ในตำแหน่ง.....
ระดับ..... สังกัด..... ตำแหน่งเลขที่.....
โดยให้ได้รับเงินเดือนในอันดับ.....ชั้น.....บาท

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....พ.ศ. ....เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

.....(ลายมือชื่อ)..... ผู้สั่ง

(.....)

.....ตำแหน่ง.....

- หมายเหตุ
๑. การระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกสั่งให้ระบุชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่ง ในการบริหารงานและตำแหน่งในสายงาน
  ๒. ข้อความใดที่มีได้ใช้ให้ตัดออก